90 let založení skautingu v Hořicích

od minulosti do současnosti

... skauting pro život

Jak to bylo v Hořicích

O propagaci skautské myšlenky v Hořicích se zasloužila škola pro ženská povolání VESNA, která v roce 1913 uspořádala přednášku A. B. Svojsíka. Přednáška nadchla řadu mladých lidí i hořickou kulturní veřejnost. Byl zde pokus ustavit první dívčí oddíl, ale než se mohla činnost rozvinout, vypukla první světová válka. V roce 1919 se skautská myšlenka v Hořicích znovu probouzí, vůdcem byl bratr Kubík, pracoval zde bratr Kverka a sestra Sehnalová. Byly konány zdařilé tábory, pravidelné skautské schůzky. Pracovali bratři Hříbal, Zeman, v čele sboru stál bratr Pražák. Hořičtí skauti měli dva oddíly. První vedl bratr Zeman, který byl rovněž sborovým tajemníkem, velkou práci odvedl bratr Huml. V čele druhého oddílu byl bratr Hříbal. V srpnu se z tohoto oddílu odštěpili starší bratři a ustavili OS s klubovním číslem 38 a jmenovali se "Podzvičínští hraničáři". Po nezdařeném župním sjezdu v roce 1922 rezignovali bratři Pražák a Zeman a sbor zůstal bez vůdců.

Podzvičínští hraničáři, klub OS 38, to byli ti, kteří po srpnovém krachu sboru znovu uvedli skauting v Hořicích k životu. Už v březnu 1923 obnovili činnost a byli to tito bratři, kteří pilně pracovali pro obnovu skautingu v Hořicích: Hříbal Vávra, Januš Maixner, Šafka, Zeglitz, Podzimek, Militký, Passer, Machek, Jeřábek, Nejedlý, Bergman, Horák. Tak na jaře 1923 měli hořičtí skauti dva chlapecké oddíly vedené bratry Passerem a Podzimkem a klub OS. V téže době byl také ustaven vedoucím sboru bratr Antonín Vávra, který si rázem získal popularitu junácké veřejnosti svou energií, vytrvalostí a schopnostmi tábornickými. Sborovým tajemníkem byl bratr Podzimek. V roce 1926 došlo k založení župy jičínské a k té byli hořičtí skauti přiděleni jako samostatný okres. Prvním okresním zpravodajem byl bratr Němeček.

Přelom roku 1926 a 1927 byl důležitý pro dívčí skauting, uskutečnila se myšlenka z roku 1913. Byl ustaven samostatný dívčí oddíl skautek vedený sestrou Marií Novákovou.

Pouze jeden rok byl při sboru kmen roverský, říkali si "Bílí zálesáci". Po jeho rozpadu v roce 1927 vstoupili tito bratři do OS. V tomto roce byl za svou obětavou činnost v JUNÁKU odměněn skautským vyznamenáním SWASTIKOU bratr Antonín Vávra.

V roce 1929 měl sbor hořických skautů jeden oddíl OS, dva oddíly chlapecké, vedoucí bratři Šulc a Vavruška, jednu smečku vlčat, vedli je bratři Adler a Michek a jeden dívčí oddíl, který vedla sestra Dreslerová. Sbor vydával svůj časopis Ozvěna. Došlo též ke změně okresního zpravodaje, kterým se stal známý průkopník skautingu na Semilsku bratr Ladislav Flekna, který se přistěhoval do Hořic. V roce 1930 bylo v Hořicích založeno rovněž Sdružení přátel svazu skautek a junáků.

V tomto krátkém přehledu nemůžeme zapomenout na klubovny. Od roku 1920 byla klubovna v kanceláři u Koruny. To trvalo necelý rok a skauti byli v roce 1922 bez střechy nad hlavou. V prosinci 1922 pan Tomek zapůjčil skautům bývalou barvírnu na Habru, kde byli hořičtí rok a čtvrt. Poté přesídlili do jedné ze tříd Sochařské školy, v letním období jim propůjčil dřevěný altán pan Jaroslav Vojtěch. Dívky se scházely v bytě sestry Flečkové. V tomto čase byla skautům vyřízena jejich žádost o přidělení místnosti, tuto získali v okresním domě. Zde však nepobyli ani rok, protože došlo ke změně správy okresů a skauti byli opět bez střechy nad hlavou. V roce 1929 získali

skauti laskavostí Městské spořitelny dům o několika místnostech. Protože byly neustále problémy se sháněním místností pro schůzky, rozhodli se skautští funkcionáři v roce 1935 postavit si vlastní klubovnu na Gothardě za hřištěm. A v roce 1936 již stojí. Při pří1ežitosti otevření nové klubovny se konaly skautské závody, odpoledne byl slavnostní průvod a předání klubovny. Této slavnosti se zúčastnili jako čestní hosté MUDr. Jan Levit a generál Klecanda.

Skautská klubovna na Gothardě

V roce 1936 stoupla členská základna na 120 osob, z toho bylo 69 dětí.
4. října 1940 byl Junák zakázán, oddíly rozpuštěny, jmění zabaveno, nábytek rozprodán, obrazy a sošky zcela zničeny. Veškerá činnost ustala na dlouhých pět let.

Tábor šotků a skautek v Mezihoří v červenci 1939

1945 –1948

Skončila II. světová válka, a to znamenalo obnovení činnosti i pro naši organizaci. Poslední dny války byly pro hořické skauty velmi smutné, protože jeden z našich bratří, Karel Hlaváč, byl při plnění svých vlasteneckých povinností, a tím i skautského zákona - pomáhal zraněnému druhovi - u budovy Obchodní akademie

zastřelen německými vojáky.
Naše klubovna na Gothardě znovu ožila dětskou zábavou a prací. Zavážel se rybníček, aby na jeho místě bylo vybudováno hřiště. Kdo mohl, zapojil se do budování prvního poválečného tábora. Nebyl to tábor rekreační, ale jak se tehdy vžilo říkat - pomoc při žních. Přihlásili jsme se v Holovousích na statku a naše pomoc byla velmi přivítána. V lese za statkem byl vybudován velice jednoduchý tábor, stany pouze na nízkých podsadách, slamníky na zemi. Denní program by1 naplněn místo her a soutěží pomocí při žních. Svůj úkol jsme splnili. Další významnou akcí bylo převezeni sochy Muže práce na jeho původní místo ve Smetanových sadech. Tato bronzová socha, ukrývaná po celou válku, se za vydatné pomoci dívčího oddílu dostala opět tam, odkud byla odvezena. V tomto roce nebylo mnoho času na opravdovou junáckou činnost. V roce 1946 se již můžeme pochlubit celou řadou úspěšných akcí. Alespoň některé:
Bratr MUDr. Rondiak, předseda SPJ, získal pro středisko Junáka v Hořicích od FNO chatu ve Velké Úpě v Krkonoších. Na této chatě byla provedena spousta práce, zejména přestavba půdního prostoru na ložnice a sociální zařízení. V červnu se konal sjezd Jiráskovy oblasti v Josefově. My z Hořic jsme jeli na kolech, někteří nákladním autem pod plachtou a vlakem. Byl to pěkný pohled na vyrovnané řady junáků na josefovském cvičišti při předávání polnice tehdejšímu ministrovi národní obrany generálu Ludvíku Svobodovi.
Následovala výstavba tábora pro skautky, světlušky a vlčata v Javoří. Tábor vedla sestra Marie Militká. I. oddíl junáků odejel tábořit do údolí Metuje k Novému Městu za vedení bratra Knapa, II. oddíl podnikl putovní tábor pěšky z Liberce přes Jizeru, Harrachov, Labskou boudu, Špindlerův Mlýn a Sněžku do Pece a Vrchlabí, odtud pak kvůli rozbitým botám vlakem domů. Na podzim byl uspořádán rádcovský kurs. Byl to úspěšný rok činnosti našeho střediska.
Stejně tak se dařilo i v roce 1947. Nejdříve to byl oblastní sjezd v Přelouči, kde jsme se již zúčastnili Svojsíkova závodu. Jedna tříčlenná hlídka ze III. oddílu a jeden člen I. oddílu se zúčastnili závodů jednotlivců. Po sjezdu začala příprava na tábory. I. oddíl odejel tábořit na Šumavu v rámci akce sběru lesních plodů. Světlušky, vlčata a skautky tábořily na chatě v Krkonoších. To se již ale začalo mluvit o sjednocení mládežnických organizací a dá se říci, že to pro nás nevěstilo nic dobrého. Veškerá činnost již nebyla perspektivně usměrňována, ale pokračovala pouze setrvačností. Přesto jsme se v roce 1948 zúčastnili oblastního sjezdu v Králíkách - III. oddíl na kolech, ostatní na nákladním autě pod plachtou. Po sjezdu začala příprava na tábory. To ještě nikdo netušil, že to budou na dlouhou dobu tábory poslední. I. oddíl odejel znovu tábořit na Šumavu do Prášil a tábor byl opět úspěšný. Skautky se světluškami a vlčaty jely opět na chatu do Krkonoš.
V průběhu tohoto roku byla naše organizace přinucena vstoupit jako kolektivní člen do ČSM. Členstvo našeho střediska řešilo svůj vztah k takto nově vzniklé organizaci individuálně. Někteří v činnosti ještě ze setrvačnosti nebo z jiných důvodů pokračovali, mnozí svoji činnost ukončili. V roce 1949 jsme museli náš veškerý majetek předat ČSM, a tím na dlouhých dvacet let činnost úplně ustala.

1968 - 1970

Dne 30. 3.1968 byl do Hradce Králové svolán sraz činovníků Junáka Jiráskovy oblasti s programem obnovení činnosti Junáka. Za okrsek Hořice v Podkrkonoší se zúčastnili bratři Stanislav Šulc a Zdeněk Šandera. Na 4. 4. 1968 byla svolána první schůzka všech bývalých činovníků a členů Junáka do schůzové místnosti v hostinci "U Karšů", které se zúčastnilo asi dvacet bývalých činovníků a členů Junáka. Všichni přítomní byli ochotni usilovat o obnovení skautského hnutí v našem městě. Na příští schůzce bylo rozhodnuto obnovit činnost dvou chlapeckých oddílů, jednoho dívčího oddílu, roje světlušek a smečky vlčat. V dubnu uspořádala nově ustavená středisková rada informativní schůzku pro hořickou veřejnost, kde seznámila přítomné s plány a možnostmi obnovení junáckého hnutí. Na 27. 4. 1968 byli pozváni chlapci a děvčata bývalých junáků, kteří se chtěli stát členy skautské organizace v Hořicích. Sešlo se 40 děvčat a chlapců. Byly ustaveny dva chlapecké oddíly, I. vedl bratr Jezbera, II. vedl bratr Kára, smečky vlčat se ujal bratr Bruk I. dívčí oddíl vedla sestra Chrzová, světlušky sestra Štěpánová. Přicházely další děti a během měsíce května mělo naše středisko 150 dětí. V květnu byl založen oddíl OS, do jeho čela byl zvolen bratr Drbohlav, SPJ vedl bratr Zdeněk Kubín. Ke konci května 1968 byla ustavena prozatímní Středisková rada, v jejímž čele byl bratr Slavoj Jezbera. V červenci 1968 byl postaven u hájovny na Byšičkách první stanový tábor, kde si během týdne budoucí rádcové a rádkyně družin osvojovali skautské dovednosti. Od počátku školního roku se naplno rozběhl život ve skautských oddílech, a to jak na schůzkách v naší klubovně, kterou nám vrátili kynologové, tak na výpravách a výletech v krásné podzimní přírodě. Členové OS obětavě pracovali na opravě a vnitřní úpravě klubovny, takže v sobotu 24.11.1968 ve 14 hodin, na počest III. junáckého sněmu, který probíhal v Praze, mohl být zahájen provoz klubovny. V prosinci se v sále hotelu Bystřice konala junácká Mikulášská besídka. V prosinci byl ustaven III. oddíl junáků, který vedl bratr Chrz.

9.5.1969 se skautky a junáci poprvé představili hořické veřejnosti v krojích ve slavnostním průvodu k Věži samostatnosti. V červnu byl v Lázních Bělohradě okresní sraz Junáka, jehož součástí bylo okresní kolo Svojsíkova závodu družin a závodů světlušek a vlčat.

Od 30.6.1969 si v kouzelném prostředí na Byšičkách vybudovali svoje tábory junáci, skautky, světlušky a vlčata. Těmto prvním táborům přálo počasí. Prázdniny skončily a v oddílech začal další skautský rok. 4. a 5. října se velmi početná výprava hořických skautek a skautů zúčastnila v Nové Pace závodu hlídek na memoriálu Ládi Kotyka.

V prosinci 1969 se konala druhá Mikulášská besídka v Bystřici. 10. ledna 1970 se konal v sále Koruny skautský ples, který navázal na tradici poválečných skautských plesů. Veřejností byl hodnocen jako nejlepší ples roku.

1. května 1970 i přes nepřízeň počasí se celé středisko Junáka v Hořicích zúčastnilo prvomájového průvodu. Světlušky, vlčata, skautky, junáci, oddíl OS a členové SPJ.

Přišlo toužebně očekávané léto v Českém ráji, v údolí pod Troskami nedaleko rybníku Věžáku vyrostly 6.7.1970 tábory světlušek, vlčat, skautek a junáků. Bohužel, byly to tábory poslední, což jsme věděli. Skautské hnutí bylo po prázdninách opět zakázáno. V září 1970 se v klubovně střediska Junáka v Nové Pace naposledy sešli činovníci jičínského okresu. Naposledy zazněla skautská hymna a ruce se zvedly ke

skautskému pozdravu, a zase na dlouhých dvacet let byla činnost Junáka zakázána.

1989 – 2009

Dne 1. prosince 1989 začal hořický Junák opět po dvaceti letech svoji činnost. V prostorách Městského muzea se sešlo 24 bývalých skautek a skautů, aby se poradili o možnostech obnovy střediska. Do konce roku bylo zvoleno vedení střediska a organizačně zajištěn kurz pro vedoucí oddílů. Od ledna do března 1990 probíhal tento kurz v Domě dětí a mládeže, neboť naše skautská klubovna na Gothardě byla zbourána. Probírala se témata: junáctví, výchova dětí, junácká praxe, příroda a zdravověda.

První táborový oheň byl zapálen 30.března 1990 a u něho noví činovníci skládali skautský slib. Následující den bylo slavnostní přijímání dětí do oddílů. Od tohoto dne začala pravidelná činnost celé skautské organizace v Hořicích. Vedoucím střediska se stal opět bratr Slavoj Jezbera. Mimo práce ve středisku se činovníci podíleli i na práci Okresní rady Junáka v Jičíně.

Na podzim roku 1990 Městský úřad v Hořicích předal středisku dům „Na Pile“ jako náhradu za naši klubovnu na Gothardě. Ihned začaly práce na opravě a renovaci domu. Od samého začátku usilovalo středisko i o vrácení chaty v Krkonoších, a to se podařilo. Soudním rozhodnutím byla chata vrácena středisku 14.8.1993.

Obnovená činnost probíhala v šesti dětských oddílech – vznikly dva oddíly skautů, dva oddíly skautek, roj světlušek a smečka vlčat. První tábory organizovalo společně celé středisko – v roce 1990 v Bílých Poličanech, v roce 1991 ve Vidonicích. Další tábory už si pak zajišťovaly oddíly samostatně, i když ve vzájemné spolupráci. Podle vyvíjejících se potřeb členů docházelo postupně ke spojování některých oddílů, a také ke vzniku nových. Jako vedoucí střediska pracovali obětavě bratři Slavoj Jezbera, Vladimír Chrz – Muskwa a Jaroslav Preussler – Pirát. Mnoho práce pro rozvíjející se skautské hnutí v Hořicích v této době vykonali i další zkušení skauti, za všechny jmenujme alespoň Sylvu Jezberovou, Věnku Štěpánovou, Járu Hájkovou, Čiču Chrzovou, Vlastu Šafaříka, na postu pokladníka pak Ruda Šádek, jako hospodář Ferda Fikar. Dobrou duší, srdcem střediska a jeho dlouholetým motorem byl až do své smrti v roce 2006 talentovaný střediskový kronikář František Budinský – Budík. Jeho nádherně psané a kreslené kroniky jsou opravdovým pokladem hořických skautů.

V současné době je vedoucí střediska Evža Hančarová, pracují zde tři oddíly dětí: 1.oddíl „Zlatěnky, 2.oddíl „Jitřenka a 3.oddíl, a také klub dospělých „OS Šedí medvědi. Mládež náležející do jednotlivých oddílů se věnuje i společným aktivitám jako kmen roverů a rangers „Abyloti“.

Větší rekonstrukce klubovny proběhla především v letech 2003 a 2004, kdy byly provedeny sanační práce pro odstranění vlhkosti zdí v polovině objektu. V roce 2008 jsme díky finanční podpoře Královéhradeckého kraje a Města Hořice mohli vyměnit dožilou střechu na jižním křídle budovy. Královéhradecký kraj rovněž přispěl na táborové vybavení (podsady) a vnitřní zařízení klubovny (stoly a lavice). Město Hořice také finančně podpořilo akci letní tábor Kousky 2008.

Naplňování skautských myšlenek se daří i díky podpoře široké veřejnosti – rodičů dětí, bývalých členů a přátel skautingu.

Chata Junák v dnešní podobě

Skautská klubovna dnes

Zlatěnky vždy smutek spraví,

první oddíl, ten nás baví!

1. oddíl skautek

Zlatěnky **na táboře 2004 v Dolní Dobrouči**

Zlatěnka byla laskavá paní vod a slunce z knihy Pán prstenů, která se starala o putující hobity na začátku jejich pouti. Takže nejen proto, že jsme skautky, ale také Zlatěnky, snažíme se být milé a podle svých možností pomáhat.

Předchůdci dnešního 1. oddílu Zlatěnek byly **1. roj světlušek** se třemi družinami, vedený *Lenkou Hájkovou, Evžou Hančarovou, Olinou Zatloukalovou, Hankou Jezberovou, Olgou Klimešovou*, a také tří družinový **1.oddíl skautek** pod vedením *Lenky Jiříkové, Květy Bukvicové* a *Renaty Kolářové*. Oba oddíly byly založeny už v roce 1990. V roce 1992 přichází do roje světlušek *Jiřina Kašparová*. Po táboře v Radimi v roce 1993 1. oddíl skautek zaniká, roj světlušek pokračuje.

V okresním kole závodu "*O putovní vlajku náčelní*", které se konalo v Hořicích v r. 1994, získala družina Sněženek 2. místo a postoupily do oblastního kola.

Původně pouze světluškovský roj se v roce 1996 rozrůstá o svou první družinu skautek Lišek a oddíl přebírá název a symboly **Zlatěnek**. Vedoucími jsou již jen *Evža, Jiřina*, na táborech pomáhá *Olina*.

Od roku 1998 začínáme tábořit s 3. oddílem skautů, společně pořádáme i výpravy na chatu Junák a další akce. V roce 1999 se skautky Lišky umístily na 2. místě v okresním kole *Svojsíkova závodu* a postoupily do oblastního kola, kde se za těžkých přírodních podmínek umístily na 11. místě

V roce 2000 pomáhá s vedením *Lucka Novotná-Šíla*, máme dvě družiny světlušek, Bledulky a Sněženky, a skautky Lišky. Pomalu začínají působit především první rangers, které založily družinu Embryjek. Od roku 2001 se ke Zlatěnkám, svému nápadu, vrátila *Lenka Jiříková*, dnes *Junková*. Oddíl „stárne“, na podzim 2001 se nám ale podařilo založit novou družinu světlušek nováčků – **Rosničky**, vede je *Jarča Nekvapilová*, později společně s *Péťou Novákovou*.

Okresní kolo *Svojsíkova závodu* 2001 v Miletíně vyhrály skautky Lišky a postoupily do krajského kola v Jičíně-Bradech. V roce 2003 se **družina skautek Bledulky probojovala do celostátního kola a v Brumově-Bylnici obsadily úžasné 7. místo.** Od roku 2004 už jsou Lišky družinou rangers, pomáhají s vedením družin skautek.

Na **táboře v Dolní Dobrouči** v roce 2004 je náš oddíl zatím největší ve své historii, je nás více než 30. Hrajeme táborovou hru na motivy cesty do Vesmíru, skautky a světlušky jsou posádka kosmické lodi a objevují vesmírné dálky.

Družina Bledulek vyhrála okresní kolo *Svojsíkova závodu* a postoupila do okresního kola v Novém Městě nad Metují.

O rok později, v roce 2005, se vracíme na tábořiště v **Radkyni**, tentokrát dohromady s celým

střediskem. Skautky a rangers hrají čarodějnickou hru a světlušky Rosničky cestují po kuchyních Evropy.

Po prázdninách přichází nové světlušky, družina přebírá název a symboly **Lišek** a jejich vedení se ujímá *Eliška Šanová* a *Hanka Bláhová*.

V roce 2006 tábořím se 3. oddílem opět v **Radkyni**. Přepadla nás nevídaná vedra a sucho, téměř celý tábor trávíme u vody a domů se vracíme opálené jako černošky. Cílem táborové hry je vysvobodit zakletý lunapark. Rosničky skládají slib skautek.

Na podzim 2006 opět přichází nováčci, dokonce i předškoláci. Z těch dohromady se 3. oddílem zakládáme **Liščata**, skautskou přípravku, kam chodí společně nejmladší světlušky i vlčata. Na vedení se podílí *Lída Škubalová, Bětka Rohlíčková* a *Martin Lušťický-Tesák*.

Na podzim se vedoucí oddílu stává *Jarča Nekvapilová*. *Evža*, která původně toužila po skautském důchodu, je na střediskovém sněmu zvolena vedoucí střediska. I tak však nadále pomáhá v oddíle, jak může.

Rok 2007 byl ve znamení **oslav 100 let skautingu**. V dubnu se Rosničky zúčastnily celostátní akce **Praha – Šátková metropole**. 1.srpna jsme se sešly na rozhledně na Chlumu k přivítání nového století skautingu. V září jsme potom uspořádaly několik oddílových akcí na počest 100. skautských narozenin.

V dubnu navštívil Hořice prezident republiky Václav Klaus, skauti stáli čestnou stráž a světlušky a skautky z našeho oddílu nabízely na uvítanou hořické trubičky a předávaly květiny.

Toto léto nám ale **Radkyně** ukázala svou deštivou tvář, naše statečné světlušky a skautky si všudypřítomného bahna ovšem nečekaně užívaly. Tématem táborové hry byla cesta kolem světa. Po táboře zanikají Liščata, vlčata přechází do 3. smečky a světlušky zakládají družinu **Sněženek**. Dále je vede *Lída*, *Bětka* a nově i *Jana Tomíčková*.

Na jaře 2008 se zapojujeme do celostátního projektu **Velikonoční skautské kuřátko** na podporu Pomozte dětem! Společně s ostatními oddíly vyrábíme vatová kuřátka a ve veřejné sbírce v ulicích města se nám podařilo vybrat 9 928,50 Kč.

V roce 2008 se vydáváme tábořit se 3. oddílem skautů a oddílem světlušek z Jaroměře asi nejdále, co jsme kdy byly. Tábor stavíme pod **Poledníkem** poblíž Raspenavy, v krásném prostředí Jizerských hor. Díky stroji času, který jsme celý rok opatrovaly v klubovně, tak cestujeme po světě i po vesmíru, do minulosti i budoucnosti, do pohádky, a vlastně kamkoli nás napadlo.

Od podzimu pomáhá v oddíle *Terka Černá* s vedením Rosniček a *Katka Šanová* u Lišek.

V současnosti máme tedy tři družiny – 4 skautky Rosničky, 6 světlušek Lišek a 7 Sněženek a 4 vedoucí a 4 rangers, které se také starají o program družin a chod oddílu.

Mezi tradiční oddílové akce patří schůzky ke Dni zamyšlení v únoru, zářijové vítání nového skautského roku, vánoční schůzky s rozdáváním dárečků a podle hesla, že skaut se nikdy nepoddá počasí, vyrážíme na **výpravy** v každou roční dobu, ať už to jsou výlety za přírodou v okolí Hořic, rýžování granátků ve Ždírnici, červnové stanování v Českém ráji nebo klidné skoro městské procházky, jako po **planetární stezce v Hradci Králové**:

„Cesta kosmem byla vyčerpávající a nejmladší světlušky už opravdu unavené, takže jsme využily "meziplanetární zkratky" a od Uranu si to namířily přímo ke Slunci. Odtud už je to jen kousek k Merkuru, Venuši i Zemi s Měsícem, kde byl (především díky blízké cukrárně) cíl světlušek, skautky se to podívaly ještě o kousek dál k Marsu a planetce a cukrárnu vykoupily až po návštěvě hvězdárny. Tam jsme shlédly tři astronomické pohádky, dozvěděly se něco o podzimních souhvězdích a dalekohledem si prohlédly Slunce:

Kačenka kouká do dalekohledu: "*Já vidím dvě sluníčka, to protože mám dvě oči*."
Cestou domů v novém vlaku ČD, kde jsme vyzkoušely snad všechny vymoženosti, jsme doluštily záhadné tajenky, vyhlásily vítěze soutěží a dojedly poslední zbytky sladkostí. “ *zapsala Lída, říjen 2006*

Alespoň jednou do roka nezapomene navštívit naši **chatu Junák ve Velké Úpě,** ať už jako dobyvatelé severního pólu, hledači Yettiho, olympionici nebo zkrátka jen tak za sněhem:

„Letošní zima není na sníh příliš štědrá a o to víc jsme se těšili na hory. Sešlo se nás ale málo a náš autobus zůstával poloprázdný, i když už všichni nastoupili. A když už jsme konečně měli sníh, byl by hřích toho pořádně nevyužít. Proto jsme téměř celou sobotu projezdili na pekáčích nebo jiných více či méně ovladatelných vozidlech. Terén byl ideální - pěkně uježdděný a trochu přimrzlý, takže jsme si vážně nemohli stěžovat, že nám to nejezdí. Jen to brzdění muselo občas obstarat křoví pod cestou.“ *zapsala Hanka, leden 2005*

Oblíbené jsou také střediskové akce – podzimní drakiády či soutěže ve vaření, besídky a karnevaly v zimě, jarní ekobrigády nebo tradiční **soutěž v uzlování**, která loni proběhla rozhodně netradičně jako **zdolávání osmitisícovky**:

„S vyplněným polárnickým průkazem, že zdolali všechny nástrahy na cestě, se potom vytrvalí polárníci prokázali v Externí pobočce Nepálského horského úřadu a odtud už je pilní úředníci nasměrovali nejkratší cestou k vrcholu. Po namáhavém, dlouhém výstupu ho dosáhli všichni a v cíli, na nejvyšším bodě Himalájí, už na odvážné cestovatele čekal Yetti, který navíc všem dovolil, aby se s ním vyfotili. Pamětní lístek s fotografií z vrcholu s Yettim tak je pro každého nevěřícího důkazem, že letos jsme Himaláje opravdu zdolali. Naše výprava tedy může být považována za velmi úspěšnou, nikoho jsme nemuseli horám ani Yettimu obětovat, nikdo neumřel vyčerpáním ani neumrzl, za což vděčíme především kvalitní vysokohorské výbavě většiny účastníků, mírumilovnosti Yettiho a našemu šikovnému zacházení s uzlovačkou.“ *zapsala Eliška, březen 2008*

Velmi oblíbené se staly akce pořádané jinými středisky. Vedoucí se již po dvakrát zúčastnily Elixíru, semináře o vedení oddílů a družin, skautky vyrazily na již zmiňovanou oslavu 100. výročí skautingu do Prahy a s celým oddílem jsme se vydaly do nedalekého Dvora Králové zahrát si **městkou hru Stínadla**:

„- Koho volíte?
- Losnu! Koho vy?
- My Mažňáka! Tak jdeme do nich! Dej sem život!
- Ani náhodou, my se vás nebojíme! Hurá na ně!

Náhodný chodec v okolí náměstí ve Dvoře Králové mezi pátou a půl osmou večerní toho listopadového dne musel asi dost koukat, když se po takové podobné promluvě proti sobě vyřítily dvě poměrně početné skupiny a jeden druhému se nemilosrdně sápal po malinkém lístečku přišpendleném na zádech. A co teprve, když se z nějaké tajemné uličky vynořila trojice dlouhán, kluk v kapuci a další s červenou hlavou!

- Dlouhý Bidlo! To je přece Dlouhý Bidlo! Chyťte ho!
- Tady je Bratrstvo kočičí pracky! Tak honem!

A celý dav se rozběhl za zmiňovaným podivným trojlístkem. A do toho ještě to zvláštní oblečení – holky i přes tu zimu v sukních s podkolenkami, stejně tak kluci v kraťasech, rolácích a šálou kolem krku a všichni s nezbytným žlutým špendlíkem. Když se potom proti vám z jedné zastrčené uličky vyřítí okřídlené kolo, řekne si každý, kdo přečetl aspoň jeden příběh o Rychlých šípech, že se snad ocitl ve Stínadlech. A je to tak!“ *zapsala Jarča, listopad 2007*

Od roku 2004 pravidelně jezdíme na **Intercampy** – setkání evropských skautů a skautek. Poprvé jsme byli v Čechách na tábořišti Sycherák a od té doby jsme vyrazili do holandského Kadier en Keer, německého Vilseck, francouzského Gunderhoffen a naposledy do **Berkastel-Kues v Německu**:

„Cesta přes noc nebyla právě nejpohodlnější, i tak se všichni rozlámaní a přeležení probouzíme do jasného, slunečného, německého rána. Pokračujeme do Lucemburku, kde skauti objevili úžasné dětské hřiště. Zbytek odpoledne je jasný. Lepší místo neexistuje. Další den zdoláváme romantickou zříceninu hradu Bourshied, která se všem líbila především pro příjemné posezení a pranýř, do kterého nikdo neopomenul vlézt. Po návratu do kempu už to tu pěkně žije, stany se rozrostly a my málem s obtížemi hledáme ty svoje (především proto, že nám hlavní stan sousedi pobořili autem). Po splnění všech osmi aktivit v hlavní části programu Intercampu se potom mezinárodní skupiny vydávají na fotohike. V historické části města Bernkastel-Kues jsme hledali místa vyfocená na obrázcích a odpovědi na zadané otázky. Tady měla velkou výhodu družstva s německými členy. Nutno podotknout, že takový nával turistů asi městečko nepamatuje, všude, kam se člověk podíval, viděl skauty a zase pro změnu skauty.“ *zapsala Jarča, květen 2008*

www.jitrenkahorice.cz

Něco málo z historie 2. oddílu Jitřenka

Dne 31.3.1990 byl v domě dětí v Hořicích, založen náš
2. oddíl Jitřenka

s počtem 36 děvčat, vedoucí oddílu, Janou Kupkovou a jejími zástupci Vlastou Preusslerovou - Áťa a Ilonou Doležalovou. V začátcích nám pomáhaly s vedením oddílu naše kmotry, Aloisie Chrzová -Číča a Sylva Jezberová.
První oddílová schůzka, na které vznikly družiny: Kopretiny, Pomněnky a Pampelišky se konala ve společenské místnosti za knihovnou v Hořicích.
V tomto složení oddíl pracoval do roku 1994.
Na podzim téhož roku byla založena šestka světlušek Srnky, které vedla Stanislava Marxová (Musilová).
Ukončily činnost Pampelišky a vedoucí Ilona Doležalová. Vznikla družina Zvonky, která pracovala v oddíle pouze jeden rok.

1990 - Jitřenka na první oddílové výpravě v Bílých Poličanech

Starší skautky založily naše první rangers, později pod názvem Vážky.
V roce 1995 Jana Kupková předala vedení oddílu Vlastě Preusslerové.
V roce 1997 se oddíl rozrostl o další dvě šestky světlušek modrou a zelenou.
Zástupkyní vedoucí se staly Lucie Tomková -Tomka, Lucie Novotná - Šíla, Ingrid Habrdová - Borůvka, Katka Preusslerová - Bobina a Lenka Bartoníčková - Špagetka.
V září roku 2000 převzala vedení oddílu s. Šárka Jirásková - Ještěrka. Po roce předala vedení, oddílu Kateřině Preusslerové.
V oddíle zůstala pracovat pouze jedna družina skautek pod vedením Heleny Škubalové a dvě šestky světlušek, které vedly Borůvka, Špagetka, Radka Zajícová a Tomka

1993 – Jitřenka na táborovém výletě v Hostinném

V roce 2005 byla u oddílu založena Medvíďata – chlapci a děvčata ve věku 5 až 7 let, tzv. přípravka.
V roce 2006 vznikla družina mladších skautek Kačenky. V tomto roce byla také založena smečka vlčat pod vedením Akely, Libora Dvorského – Bažeženja.
V současné době v oddíle pracuje šestka světlušek - Srnky, kterou vede Zuzana Hrušková, Tomka a Špagetka,
Družina skautek - Kačenky, vedoucí je Lucie Kráčmarová - Topinka
Smečka vlčat s modrou, zelenou a šedou šestkou, pod vedením Jan Dürrer - Athos a Jaroslav Preussler - Pirát.
Tlupa medvíďat, s vedoucími Pirátem, Zuzanou Tomáškovou – Diďou a Áťou.
Nově vzniklá družina mladších skautek Stonožky s vedoucí Bobinou a družina mladších skautů Jestřábi, pod vedením Piráta a Athose. V současné době oddíl vede bratr Pirát.

2004 – Jitřenka expozice oddílu na výstavě k 85. letům skautingu v Hořicích

Něco málo z činnosti našeho oddílu:

Kotlík je náš kamarád podzim 2005– akce na které jsme nejen vařili buřtguláš, ale skládali i básně, ke kterým nás inspiroval barevný podzim.

Listí padá ze stromu ,
podzim vchází do roku,
klepe nám na dveře,
navlečte si kamaše!

Dopravní kolaps podzim 2006 – Dopravně bezpečnostní akce na hřišti u Habru i pro rodiče a známé. Na vyznačených silnicích se zde pohybovaly autíčka na setrvačník,na dálkové ovládání, cyklisti, kolečkoví bruslaři, koloběžkaři i chodci. Na vše dohlíželi a pokuty udíleli dopravní policisté.

Jitřenka v Praze duben 2007 **-** Oslava ke 100 letům založení světového skautingu. Projekt našeho oddílu byl jako jeden ze třiceti vybrán k prezentaci na Staroměstském náměstí v Praze. Společnými silami jsme představili jihoamerický stát El Salvador a skauting v něm.

Pohádková sobota leden 2008 – Sobota 19.1.2008 se stala pro medvíďata z 2.oddílu Jitřenka velmi významnou. Nepřišla na ně dřímota, ani polednice, ale obyčejná řada, neboli pořadí v organizování oddílové akce.
Ale co my malí skautíci můžeme pro oddíl udělat? Tak to se nám honilo v hlavách a hlavičkách od začátku prosince. Nakonec jsme je dali dohromady a vymysleli jsme senzační a dosud nevídanou věc. Zahrajeme loutkové divadlo. A zahráli dvě pohádky: O domečku a O ztraceném štěňátku.

Velké cvrkání duben 2008 – K jaru vždy patřilo a patří cvrkání kuliček a tak jsme se první dubnovou sobotu sešli v malém lomu u Josefa a společně s rodiči jme se všichni řádně vycvrkali. Na čtyřech důlcích započal velký mač v brtání. Složení čtyřčlenných týmů bylo opravdu různorodé. Cvrkaly zde rodinné a družinové týmy, ale i smíšená družstva.

Krajské kolo závodu vlčat a světlušek červen 2008 – naše srnky postoupily do krajského kola ZVaS, který se konal v Potštejně kde se umístila na pěkném pátém místě.

Jitřenka na táboře červenec 2008 - Redakce Kousetského hlasatele sděluje: Tábor druhého oddílu Jitřenka, stále probíhá. Na podnět našeho časopisu, který začal vycházet již před táborem, vzniklo osm dětských klubů: Kuřecí řízek, Vlčata, Brumlové, Tygříci, Fabka, Kovbojky, Tomimato a Divoké kočky. Redakce Hlasatele připravuje pro tyto dětské kluby různorodé, dobrodružné podniky. Úryvek z článku na webu střediska.

Ham – mňam zima 2009 22. únor - Den sesterství, náš oddíl již tradičně v tento den pořádá velkou oslavu spojenou s kulinářskou soutěží. Vzájemně se obdarováváme mlsy, které každý sám vyrobí. No prostě klubovna se změní v jeden velký švédský stůl, na kterém jsme letos mohli najít jídla různých receptů ze zemí celého světa. Tím jsme vzpomněli na všechny skauty. V tento den nezapomínáme ani popřát nejstarší skautce 104 let mladé s. Fišerové-Blešce.

Hory 2009 - Jedeme na hory ……ozývalo se autobusem na cestě Hořice-Velká Úpa. To je naprosto typické pro každou naši výpravu na chatu Junák . A co tam děláme? No přece radujeme se, že je tady opět zima a my si jí můžeme vychutnat ze všech stran.

Bratr Sokolov – Nedílnou součástí našeho oddílu je vokální skupina Bratr Sokolov. Její věhlas se hvězd dotýká. Důkazem je zlatá deska, která visí u Topinky v pokoji. Z jejich vlastní tvorby uvádíme názvy neznámějších hitů : Lehátko, Tualetný papirus, Sranda u umývárky, Řiď si svou řiť, Páčidlo, Mikeš. Mohli bychom samozřejmě pokračovat dál ve výčtu úspěchů, ale to nikomu nemůže nahradit zážitek z živého vystoupení.

Toto je jen zlomek z činnosti našeho oddílu za uplynulých 5 let. Náš oddíl pravidelně pořádá jednou za měsíc společnou akci. Během roku můžete zastihnout ve skautské klubovně každý den některou z našich družin, šestek či tlupu medvíďat.
Oddílu se v roce 2009 dostalo velkého uznání od tvůrců nového celostátního výchovného programu pro vlčata a světlušky. Byli jsme vybráni, abychom se podíleli na zavedení tohoto programu do praxe.
Co konkrétně oddíl podniká, nebo podnikal se dozvíte z našich webových stránek.

„Nepatří k nám, kdo se bojí, třetí oddíl pevně stojí.“

Historie střediska v tomto almanachu končí okolo roku 1990. Co se vlastně od roku 1990 stalo ve třetím oddíle?

Za těch 19 let jsme absolvovali 19 letních táborů. Nejprve v roce 1990 společně se střediskem tábor v Bílých Poličanech, rok na to opět celostřediskový tábor ve Vidonicích. Od roku 1992 jsme strávili 6 letních táborů společně s druhý oddílem v nádherném prostředí zapadlé podkrkonošské vesničky Zadní Ždírnice. V roce 1998 dochází ke změně u kormidla 3. oddílu. Pirát zakládá 3. smečku vlčat a u oddílu zůstává Améba. Na tábor vyrážíme asi nejblíže k našemu městu- na Chroustov, tentokrát již s prvním oddílem dívek. Rok poté odjíždíme jen o kousek dále na louku u Radkyně u Nové Paky. Následující tři léta trávíme společně s prvním oddílem v malebném okolí Adršpašsko-Teplických skal, v Bohdašíně. V roce 2003 vyrážíme na náš asi nejvýše položený tábor na Kozákově, konkrétně ve Lhotě nedaleko od Semil. V roce 2004 naše cesta vede do Dolní Dobrouče opět s prvním oddílem. Rok poté jsme se vrátili do Radkyně u Nové Paky, tentokrát s celý střediskem. Rok na to vyrážíme do této lokality opět, ale jen s prvním oddílem. V roce 2007 jsme si to zopakovali. Zatím poslední tábor jsme měli poblíž Raspenavy v překrásném prostředí Jizerských hor, pojmenovaný dle hory, která se tyčila nad tábořištěm – Poledník.

A co se stalo během posledních pěti let? Náš oddíl se spojil se třetí smečkou vlčat, kterou vedl José, takže nyní máme v oddíle vlčata, skauty a rovery. Každá věková skupina se schází na pravidelných schůzkách jednou za týden. Vyvrcholením skautského roku je letní tábor, jejichž přehled je uveden na předchozí stránce. V průběhu roku pořádáme oddílové výpravy a akce. Mezi nejoblíbenější se řadí brigáda na dřevo na naší skautské chatě ve Velké Úpě, zimní výpravy tamtéž, sběr šrotu na jaře a spousta dalších.

V roce 2004 jsme poprvé vyjeli na mezinárodní skautské setkání Intercamp. Toho roku se konal v Čechách, konkrétně v Borku u Tachova na tábořišti Sycherák. Program Intercampu se nám velmi zalíbil, stejně jako setkání s 2500 skauty z celé Evropy. Proto jsme se rozhodli vyrazit na Intercampy i příští rok.

V roce 2005 se Intercamp konal ve vesničce Kadier En Keer nedaleko Maastrichtu v Nizozemí. Do takové dálky jsme raději vyrazili již o dva dny dříve, abychom si tam prohlédli i okolí. A opravdu se to vyplatilo. První den jsme navštívili samotný Maastricht a jeho podzemní lomy na kámen. Večer jsme přejeli do malebné vesničky Valkenberg nedaleko od Maastrichtu a v místní perfektním kempu jsme přečkali noc. Druhý den jsme vyrazili na místní kopec s mnoha atrakcemi a pro změnu do místního podzimního lomu na pískovec. Večer jsme se pak přesunuli přímo na místo Intercampu. V sobotu ráno celá akce začala slavnostním zahájením a poté na nás čekali aktivity v mezinárodních skupinách. V neděli byl na programu Hike, což je výlet do okolí. Tentokrát to byl orientační pochod Maastrichtem, nejprve dle podle nákresů křižovatek, pak podle pokynů doleva, doprava atd., pak dle fotografií a nakonec dle azimutu. Jelikož jsme byli úspěšní, neskončili jsme v Belgii (jako mnozí) ale na Top of the Hill – což byla z našeho pohledu taková placka asi 20 metrů nad okolím, pro místní však kopec. V pondělí ráno jsme si sbalili saky paky a vyrazili směrem k domovu. Na cestě zpět jsme se stavovali v nádherné katedrále v Cáchách.

Následující rok se pořadatelem Intercampu stalo USA. Ne, skutečně jsme necestovali až za moře, pořadatelem byli skauti, kteří působí při vojenských základnách USA v Německu. Intercamp byl pořádán na záložní letecké základně poblíž městečka Vilseck. Lokalita to po nás byla celkem výhodná, neb toto město leží necelých 50 kilometrů od našich hranic. V pátek odpoledne jsme dorazili na místo,

vybalili jsme stany a za chvíli okolo nás projely tanky a celou noc bylo slyšet střelbu z kulometu. Že by to bylo tou základnou :) Celý prostor byl obehnán ostnatým drátem připomínajícím žiletky. Kam se hrabe náš ostálka.

Prostor byl zabezpečen i protitankovými zátarasy a tak jsme se mohli cítit bezpečně :) V sobotu byly na programu opět aktivity, „lehce“ poznamenané přítomností armády. Úkoly jako transport radioaktivního izotopu, stavba žebříku a následné lezení na něm na natažené lano hovoří za vše ;) V neděli jsme vyrazili na Hike, který tentokráte vedl vojenským prostorem nejprve po cestě pro tanky. Bylo přísně zakázáno vstupovat napravo od cesty, neboť tam byla střelnice, kde právě probíhal výcvik. Příroda uvnitř vojenského prostoru byla nádherná, občas jsme mezi stanovišti i slušně bloudili. Zvláště mezi těmi, co byli uprostřed bažin. Aktivity byly doplněny i geocachingem. Po třech hodinách bloudění lesem jsme se dostali na cestu, kde byla cedule s nápisem vojenský prostor, vstup na vlastní nebezpečí (ve směru, z kterého jsme přišli :), která byla prostřílená z pistole. Na tento hike asi nikdy nezapomeneme.

Rok 2008 – 100 let od založení skautingu. V tomto roce padlo pořádání Intercampu na Francii. Na poslední chvíli byla lokalita přemístěna do Gundershofenu, vesničky poblíž Strassbourgu. Co si budeme povídat, Francouzi rozhodně netrpí nějakým smyslem pro organizaci. Takový chaos jsme už dlouho neviděli. Ještěže jsme vyrazili již o 2 dny dříve, abychom si prohlídli kousek Francie. Začali jsme ve čtvrtek na Maginotově linii, konkrétně v oblasti pevnosti Four-á-chaux. Odtud jsme vyrazili na nedalekou zříceninu hradu Fleckeinstain. Bohužel bylo asi 34 stupňů Celsia a tak se těch 15 kilometrů nepěkně protáhlo. Obzvláště těm, co

Maginotova linie

šli se zlomenou lýtkovou kostí a nevěděli o tom (že Tesáku :). Ze zříceniny byl nádherný výhled do okolí. Druhý den jsme navštívili největší muzeum automobilů v Evropě ve městě Mulhouse a dále pak obrovské muzeum lokomotiv v tom samém městě. Cestou zpátky si náš autobus užil,

Cvrček v muzeu lokomotiv v Mulhouse

neb jsme vystoupali až ke klášteru Mount St. Michele. Tento klášter je postaven na samém vrcholu pohoří, které se tyčí nad místními rovinami. Z kláštera je proto fantastický výhled do okolí. V sobotu byly na programu aktivity na Intercampu. Vzhledem k organizačním schopnostem Francouzů, zmíněným již výše se tento den mírně řečeno úplně nevyvedl. Nedělní hike byl proto příjemným překvapením. Méně příjemným překvapením byla ovšem náhlá průtrž mračen, která nás zastihla uprostřed polí a nenechala na nás nit suchou.
Zatím poslední Intercamp se konal opět v Německu, tentokráte u hranic s Lucemburkem ve vinařské oblasti na Moselu ve městě Bernkastel – Kues. Podle

Bernkastel

našeho dobrého zvyku jsme opět vyrazili o dva dny dříve. První den jsme věnovali návštěvě Lucemburku, kde jsme prošli místní památky a následně objevili neuvěřitelný park s vodními aktivitami. Vzhledem k tomu, že byl opravdu hic, jsme se zde skutečně vyřádili. Na druhý den jsme vyrazili na zříceninu hradu Bourshied. V sobotu dopoledne byly na programu aktivity v okolí tábořiště. Odpoledne pak fotohike v historické části města Bernkastel – Kues. Dostali jsme asi 12 fotografií s různými zákoutími a částmi domů a museli jsme je nalézt a správně odpovědět na otázku u obrázku. Vzhledem k tomu, jak bylo městečko členité, cestičky úzké a také vzhledem k tomu, že na fotografiích byla vždy jen malá část objektu se jednalo o poměrně složité úkoly. V neděli jsme vyrazili na hike. Tentokrát zcela netradičně.

Mezinárodní skupina v které byl Jirka

Hike začínal dvouhodinovou cestou lodí po řece Mosel. Tato řeka je z obou stran hustě lemována vinicemi, přičemž některé keříky rostou na naprosto nečekaných místech. Po vystoupení z lodi jsme vyrazili na cestu zpět. Cestou nás čekalo několik zajímavých stanovišť a počasí nám přálo. Takže: nádherný výlet překrásnou přírodou, zakončený opět ve městě Bernkastel – Kues. V pondělí jsme si zabalili a vyrazili zpět do Čech. Cestou jsme se stavovali na zřícenině Nainstein, která se tyčí nad letištěm Ramstein.
Letos se chystáme na Intercamp opět do Nizozemí do vesničky Voelroi nedaleko Eidhovenu.

Pár fotek z našich akcí:

Pekáčové létání – Velká Úpa

Lezení na bedny

Velikonoční kuřátko

Brigáda na dřevo

Abyloti

Roverský kmen středisko Hořice

Zrod myšlenky založit hořické rovery a rangers v jeden veliký kmen, napadlo Borůvku. Potom se objevil i Tommy, který byl k tomuto nápadu také nakloněn. Tuto myšlenku dali dohromady a uspořádali schůzi. 6.-8.února 2004 tu byl první zahajovací víkend, který měl ukázat, zda se kmen v Hořicích založí či ne. Kdo přišel, přikývl a bylo rozhodnuto. Ten víkend jsme si zpestřili lezením na stěně v nové hořické tělocvičně. Tehdy se vše rozhodlo A BYLO TO. Odtud název našeho kmene: "Abyloti".

Cílem roveringu je formovat mladého člověka v kolektivu. Heslem Sloužím. Cílem roveringu je Bratrství a Služba jiným lidem.

Služba sobě – dbát o sebe, jít dál po své stezce – vzdělávat se, poznat lépe sebe sama…

Služba druhým – naučit se pomáhat tam, kde je potřeba, naučit se nebýt lhostejný…

Služba vyššímu principu – dodržování skautského zákona, slibu a hesla, uvědomit si hodnotu dobrého slova či úsměvu, žít v souladu s přírodou…

Uběhlo pár let a roverský kmen stále funguje a v plné síle. Počet členů vzrostl a není divu, že konáme pravidelné schůzky a účastníme se různých roverských akcí. Mezi takové akce patří např.: Dobráč, Subtera, Obrok, Elixír, Jota - Joty … Shůzky probíhají jednou za 14 dní, někdy déle. Záleží na naší dohodě. Při schůzkách hrajeme různé hry, plánujeme akce, které nám nabízí jiné roverské kmeny. Schůzky si zpestřujeme jídlem, nejvíce členů přijde, když rozhlásíme grilování. To se jich seběhne jako mušek.

Od roku 2005 konáme vlastní akci pro jiné roverské kmeny. Akce se jmenuje „Vyzvědači“. Náš kmen za dobu svoji existence navštívil již nemálo akcí určených pro rovery. Na jaře tohoto roku jsme se při návratu z volejbalového turnaje ze Ždáru rozhodovali nad myšlenkou uspořádat nějakou hru pro ostatní, abychom stále jenom někam nejezdili a tak projevili nějakou aktivitu. Po chvíli dohadování padla volba na hru Vyzvědače, s kterou jsme měli pozitivní střediskové zkušenosti. Přípravy akce se zhostil celý kmen, úkoly však připravovali pouze tři Abyloťáci, aby si ostatní mohli hru zahrát a užít. Tato akce dopadla velmi dobře a proto ji pořádáme každý rok a úspěšně. Kompozice hry se zanechává stejná, jen s malými změnami. Základem této hry je rozdělení do skupin a každá tato skupina má své vyhrazené území, na kterém se vyskytují úkoly pro druhé. Cílem hry je vloupat se na cizí území a zjistit tak odpovědi na otázky. Přitom nesmí být chycen na cizím území jinými hráči, jinak ztrácí život.

Jeden z „lepších“ :) úkolů z vyzvědačů – spočítej kostičky okolo vchodu

Od roku 2007 pořádáme skautské plesy. V pátek 29. února, v den, který se jen tak neopakuje, se v hořickém Kulturním domě Koruna konal Skautský ples našeho střediska Junáka. Tento ples byl uspořádán u příležitosti 101. založení skautingu. Kdo by čekal sál plný pískových krojových košil a hnědých šátků, asi by hledal poněkud obtížněji. Jednalo se sice o neobyčejnou, leč tradičním způsobem pojatou společenskou akci, která dosud v místní plesové sezóně chyběla. K tanci i poslechu hrála skupina Ego Retro Music, nechyběla bohatá tombola prodávaná zásadně ze skautských klobouků. Před půlnocí se nečekaně objevil rock'n'rollový král Elvis Presley, přišel i slibovaný kouzelník a celému sálu se zatajil dech, když probodával Hančinu hlavu, ale nutno říct, že Hanka má hlavu stále celou, na správném místě a bez děr.

Letošní skautský ples byl uspořádán k 90. let skautingu v Hořicích. Celá akce začala již ve 4 hodiny odpoledne přípravou v klubovně a následným postupným přesunem rekvizit do Koruny. Zde jsme se již setkali s kapelou Ego, která si připravovala nástroje a aparaturu. Vyvěsili jsme plakát a postavili latrinu (pro případ nenadálé potřeby ;).

Okolo sedmé hodiny se začali trousit první tancechtiví návštěvníci. Kapela začal hrát a celkem brzy se rozproudila ta správná zábava. V tombole někteří jedinci vyhráli ceny z tomboly, jiní se účastnily nervy drásající soutěže ve stavbě stanu na čas, poslepu, s navigátorem. O půlnoci přišlo na řadu losování hlavních cen, z nichž nejzajímavější byly poukázky na pobyt na chatě v Krkonoších.

Poměrně rychle se přiblížila druhá hodina ranní a s ní i bohužel konec našeho plesu. Ale nezoufejte! Naopak! Nezapomeňte si ve svých kalendářích a diářích poznamenat datum 26.2.2010, neboť v tento den se bude konat v pořadí již třetí skautský ples.

O.S. ŠEDÍ MEDVĚDI

Středisko JUNÁKA

HOŘICE

Nikde v světě nevědí, kdo jsou šedí medvědi. Brum, brum, brum!

Oddíl oldskautů pod názvem Šedí medvědi byl založen 21.června 2003 na poradní skále na Libíně

Víte kdo jsou to oldskauti a oldskauty? Jsou to už dospělí a starší skauti a skautky. Náš oddíl neboli klub dospělých je složen právě z dospělých členů , ve věku od 18 let do ∞ let.
Pravidelně se scházíme jednou za měsíc v klubovně na pile. Během roku pak podnikáme různé výpravy a akce. Jednotlivě i společně se pak podílíme na činnosti střediska a jsme nápomocni tam, kde je třeba.

Náš první poradní oheň se rozhořel na srubu Grey Grizzly na Libíně 21.6.2003
Zde byli pozvání všichni dospělí členové, neboli oldskauti registrovaní ve středisku. Toto setkání nebylo jenom zábavné, mělo i pracovní nádech.
Vedoucím oddílu byl zvolen bratr František Budínský – Budík a jeho zástupcem sestra Vlasta Preusslerová –Áťa. Funkce kronikáře našeho oddílu se ujal, Pavel Šádek – Bela.
Naši činnost jsme začali opravnými a pomocnými prácemi na srubu. Například: vyspárováním trámu, vymalováním a úklidem vnitřku srubu, přípravou dřeva na zimu a stavbou prvního „ježka“ dále pak výpravami na hory, jak brigádně, tak i jen tak pro radost. Od roku 2005 pravidelně pořádáme akci pro všechny členy střediska „ Zpívání u táborového ohně“. Pomáháme při sběru železného šrotu, podílíme se na střediskových akcích a jak přípravou tak technickým zabezpečením, např. Skautskou stopou nebo střediskové či okresní skautské závody. Pořádáme letní tábory a naši tradiční akci „Vánoční rozjímání šedých hlav“, spojenou se strojením stromečku v lese.
7. srpna 2006 v nedožitých jedenasedmdesáti letech**,** nás navždy opouští, po dlouhé a těžké nemoci vedoucí našeho oddílu bratr **František Budínský – Budík**.
Byl to pro celý oddíl velice těžký rok, jeho nemoc nás dost citelně zasáhla.
Dodnes nám moc chybí.
Po Budíkově odchodu se vedení oddílu ujala sestra Áťa a jejím zástupcem se stal bratr Karel Novák – Brum-la.
Dali jsme se do práce, připravovali další poradní ohně, další tábory a spoustu nádherných a zajímavých akcí plných nových zážitků, při kterých nám je spolu vždy dobře.
Ještě musíme věnovat, tichou vzpomínku, bratrovi Gustavovi Gavačovi, který byl členem našeho oddílu a v lednu 2009 po delší nemoci, ve věku 86 let zemřel.

Jeden z poradních ohňů na Libíně

Prosinec 2003 -Vítání nových členů

Podzim 2007 - výprava na Javoří

Léto 2008 – Medvědi pod Troskami

Léto 2008 - Tábor Kousky

Tábor 2006 - Budík s Muskwou v naší kavárně

Almanach vydaný u příležitosti 90. let založení skautingu v Hořicích
© 2009 Středisko Junáka Hořice
www.junakhorice.cz
info@junakhorice.cz
Náklad: tolik, kolik bylo třeba